

STRIJD KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-INDIË

BRAMWELL BOOTH, GENERAAL.

WILLIAM BOOTH, STICHTER.

M. J. v. d. WERKEN, TERRIT. KOMMANDANTE.

25STE JAARGANG No. 7.

Internationaal Hoofdkwartier
101 Queen Victoria St. Londen E. C.

1 Juli 1924

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Indië Javastraat 16 Bandoeng.

PRIJS 10 CENT

IN MEMORIAM.

Twaalf jaar geleden was het, dat op 20 Augustus, langs het geheele front van ons Internationaal Hoofdkwartier in het centrum van Londen, op doek de diep ontroerende aankondiging stond te lezen:

„DE GENERAAL HEEFT ZIJN ZWAARD NEERGELEGD”.

En heel de wereld wist het op dien dag, dat de edele menschenvriend, met het warm kloppend hart voor alle noodlijdende menschenkinderen, niet meer onder de zijnen wijlde — bevorderd was tot hooger en dienst — dat zijn stem, na 67 jarige onvermoeide, bezielde Evangelie-prediking stil was, het rusteloze streven tot rust gekomen.

„Wat is het geheim van Uw leven, Generaal?” vroeg een vooraanstaand Amerikaan den grijzen Leider. Een oogenblik van nadenken en toen klonk het, trilling in zijn stem: „Het geheim van mijn leven? Zestig jaar geleden gaf zich William Booth over aan God en aan Zijn dienst, met al wat hij was en bezat, onvoorwaardelijk, en in deze toewijding, die al deze jaren geduurd heeft, ligt mijn geheim.” Hoe treffend, hoe mooi, geeft Harold Begbie — de bekende Engelsche schrijver — het weer, in zijn boek: „The life of William Booth”:

„De wereld erkende, dat met den dood van dezen man één van zijn grootste strijders was heengegaan, niet alleen van Engeland of van het Britsche rijk, maar van het heele menschelijk geslacht, de mannen, vrouwen en kinderen van elke natie onder den hemel. Geen man heeft ooit zijn aardschen strijd met zulk een triomf beëindigd

(vervoeg op pag 3, kolom 2)

De Stichter als jongeling verkondigt de blijde Boodschap in de openlucht-samenkomst.

Afgunstig op Zijn populariteit onder het volk; onkundig, waar het Zijn Godheid betrof, vol haat tegen de reinheid van Zijn prediking, in opstand tegen het zelf-verloochenende karakter van Zijn handelingen en om vele andere redenen meer, besloten de Overpriesters, Ouderlingen en leden van den Hoogen Raad te Jeruzalem, om ten koste van alles Jezus' ondergang te bewerken. Daar zij echter de macht om te beslissen over leven en dood niet zelve bezaten, klaagden zij Hem aan voor Pilatus, den Romeinschen Landvoogd, als een godsdienstige bedrieger, een oproerling en een vijand van de Overheid, en eischten Zijn dood. Pilatus ontving den Heer, onderzocht de aanklachten, die tegen Hem ingevoerd waren, doch, daar hij geen schuld in Hem kon vinden, stelde Hij voor Hem vrij te laten. Tot zijn uiterste verbazing echter riep de schare als uit een mond: „Geef ons Barabbas!”

Pilatus trachtte hen tot rede te brengen, doch te meer riepen ze: „Weg met dezen! en laat ons Barabbas los!” Opstaande van zijn troon, leidde hij den Heiland naar voren, teneinde een beter beroep op hun medegevoel te kunnen doen en vroeg: „Wat zal ik dan doen met Jezus?”

En nu, zooals Pilatus den Heer op dien gedenkwaardigen dag naar voren leidde, zoo, met mijn hart vol eerbied, stel ik dienzelfden Heiland U voor oogen en doe U dezelfde vraag: „Wat zult gij doen met Jezus?”

Let wel! ik zeg niet: Wat zal ik doen? Dat was reeds een uitgemaakte zaak jaren geleden. 67 jaar geleden heb ik mijn leven aan Zijn voeten neer gelegd en Hem mijn hart ontsloten. Nooit heeft die overgave mij berouwd, noch zal ze mij in de toekomst ooit berouwen. Wonderbare dingen zijn het gevolg geweest. Daarom is mijn vraag niet: Wat zal ik doen met Jezus? maar, „Wat zult gij doen met Jezus en wat zult gij met Hem doen NU?” Kan ik U helpen de rechte keuze te doen?

Ge moet iets met Hem doen; onzijdigheid is onmogelijk. In de gelegenheid te zijn, datgene te doen, wat recht is, legt reeds de verplichting op U, om het te doen. Daar is geen middenweg mogelijk in dit geval. Of gij zijt vóór Hem, of tégen Hem. Of gij laat Hem binnen in Uw hart, of gij verwerpt Hem tot Uw eigen ondergang. De wijze, waarop gij Jezus behandelt, zal bepalen, hoe de hemelsche Vader met U zal handelen. Wanneer gij een besluit neemt, hōe met Jezus te handelen, bedenk dan, wat het voor U beteekent. Bedenk, dat Jezus Christus de volle, vrije vergeving van iedere zonde voor ons gewrocht heeft bij den Vader, verzoening met Zichzelve tot stand bracht en reinheid, macht en vreugde in leven en sterven ons schonk. Van de wijze, waarop gij met Hem handelt, hangt Uw bestemming voor de eeuwigheid af: — hemel of hel.

Evangelie-prediking door onzen Stichter in Whitechapel.

WAT ZULT GIJ DOEN MET JEZUS?

WILLIAM BOOTH'S
LEVENSVRAAG GEDAAN AAN DE WERELD.

(AANTEKENINGEN UIT DE LAATSTE ZONDAGAVOND-TOESPRAAK VAN ONZEN STICHTER, GEHOUDEN TE WARRINGTON IN ENGELAND OP 28 APRIL 1912).

Uw behandeling van Jezus Christus zal beslissen ook over de verlossing of verdoemenis van mannen en vrouwen, die U omringen, of die na U zullen leven. Dat is een zeer ernstige zaak. Veronderstel eens dat die Hoogepriesters en die Joodsche schare, Jezus Christus hadden aangenomen en Hem als Koning van hun hart hadden gekroond! Wie kan vatten, welken verschil deze beslissing in de wereld zou gemaakt hebben. Niemand leeft alleen zichzelf. Niemand kan de gevolgen van zijn handelingen beperken tot zichzelf.

Met het oog op die ernstige overwegingen zou ik U willen vragen: „Wat wilt gij doen met den gezegenden Heiland en wat wilt ge nu met Hem doen?” Verschillende keuzen liggen voor U open.

Gij kunt Zijn heilige zending loochenen; gij kunt zeggen, dat Hij een bedrieger was. Er waren er velen destijds, die het deden en velen heden ten dage doen hetzelfde. Sommigen gingen zelfs zo ver om te zeggen, dat Hij van den duivel bezeten was. Wat is Uw antwoord hierop? Neen, dat staat U niet aan. Welnu, gij kunt beweren, geen Verlosser noodig te hebben. Gij kunt zeggen: „Ik heb geen ziel en er zal voor mij dus geen hierna-maals zijn.” Of gij kunt voorwenden, nimmer gezondigd te hebben en zeggen: „Er zal geen oordeel zijn; ik heb geen Verlosser noodig.” Dat is wat de Sadduceën eenmaal zeiden en er zijn duizenden, die nog hetzelfde zeggen.

Nog een andere keuze ligt voor U open: *Gij kunt Hem openlijk verwerpen. Ten rechte of ten onrechte, gij kunt eenvoudig zeggen: „Ik wil niet met Hem te maken hebben.” Velen volgden dezen weg, toen Hij nog op aarde was. Zij waren daar in grooten getale dien bewusten dag. Inplaats van Hem toegang te verlenen tot hun hart, zonden zij Hem naar het wreede kruis. Kijk naar hun bloeddorstige oogen, luister naar hun woeste kreten! Zie, hoe zij Zijn heilig aangezicht bespuwen en Hem bespotten, terwijl zij de vervloeking des hemels over Zijn hoofd aanroepen. Zij verkozen Barabbas.*

Gij kunt voorwenden Hem aan te nemen, Uzelf naar Zijn naam noemen, terwijl Uw hart verre van Hem is. Velen waren

deze richting toegedaan, toen Hij onder hen verkeerde. Hij verweet het hun, zeggende: „En wat noemt gij Mij Heere, Heere! en doet niet hetgeen Ik zeg?”

Hoe vindt gij het een ledige, krachteloze, wereldsch-gezinde naam-Christen te zijn? Ge zegt: „Neen, als ik ooit iets te doen zal hebben met den godsdienst, dan wil ik het „ware” bezitten. Ik wil geen schijnheilige zijn.”

Verder kunt gij de heele zaak met onverschilligheid behandelen. Er was een groote schare dien dag in Jeruzalem, die absoluut geen notitie nam van hetgeen er gebeurde op Golgotha. De winkels waren alle open. De koopers en verkoopers waren druk in de weer. Huwelijken werden gesloten en feesten, partijen en allerlei genietingen waren in vollen gang, terwijl de Zoon van God daar hing aan het Kruis. De menschen waren onverschillig. Wat kon het hun schelen!

Gij kunt ook er omheen araaïen. Gij kunt weifelen en de rol van een lafaard spelen, zooals Pilatus deed. Hoe denkt U daarover? Is hier iemand in deze zaal, die Christus verwerpt en tracht de verantwoordelijkheid op iemand anders te schuiven?

Dan is er nog een ander karakter, dat ge zoudt kunnen navolgen. Zoudt gij op een Judas willen gelijken? Wilt ge Uw Heer verraden en verkoopen, zooals hij het deed?

O, afvallige! Eens waart ge een soldaat van het Kruis. Ja, ge had den Heer lief, aanbad Hem en zwoer, dat gij voor Hem wilde sterven en toen werd ge Hem ontrouw. Waarom hebt ge Uw Heer verlaten? Hoeveel hebt ge ontvangen voor Uw transactie? Judas kreeg 30 zilverlingen!

Er is nog een keuze, die ge kunt doen en die ik U met mijn gansche hart aanbeveel. Ze werd U reeds menigmaal voor oogen gesteld. Ik doe het nogmaals van avond; het zou Uw laatste kans kunnen zijn.

Kniel neer voor den troon der genade; neem aan dezen gezegenden Jezus als Uw Heiland en onderwerp U aan Zijn gezag. Wasch iedere smet rein in Zijn dierbaar bloed, kroon Hem tot Koning van Uw hart en dan: strijd voor Hem de rest van Uw dagen! Dat was mijn keuze meer dan 60 jaar geleden.

DE GEVAREN VAN HET SPIRITISME.

DOOR LT.-COMMISSIONER NURANI.

IV.

Beste Evelien,

Ik zou je graag nog een en ander willen schrijven over den waren aard van het spiritisme. Voor ons, Heilssoldaten, moet het laatste, beslissende woord altijd door den Bijbel worden gesproken. En over dit onderwerp spreekt Gods Woord zich zeer duidelijk uit, zoodat we niet behoeven te twijfelen. Zie Jesaja 8:19: „Wanneer zij dan tot ulieden zeggen zullen: Vraagt de waarzeggers en duivelkunstenaars, die daar piepen en binnen's monds mompelen; zoo zegt: Zal niet een volk zijnen God vragen? Zal men voor de levenden de dooden vragen?”

We bemerken dus, dat het spiritisme niet de wonderbare, nieuwe ontdekking is, die sommigen heden zeggen, dat het is, maar dat Jesaja, gedreven door den Geest Gods, het volk van zijn tijd waarschuwde, het ten behoeve van de levenden niet bij de dooden te zoeken door middel van hen, die zich „gedienstige geesten” of mediums noemden. Men moest zich regelrecht tot God wenden. Dan vervolgt hij: „Tot de wet en tot de getuigenis! Zoo zij niet spreken naar dit woord (Gods Woord), het zal zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben.”

Maar honderden jaren voor Jesaja's tijd wordt er reeds van het spiritisme gesproken. In Deuteronomium 18:1-14 wordt ons verteld, dat een van de vreeselijke zonden, waarvoor de heidensche volken door de Israëlieten uit Kanaän werden verdreven, was, het gemeenschap houden met geesten. „Wanneer gij komt in het land, dat de Heere Uw God, U geven zal, zoo zult gij nietleeren te doen naar de gruwelen

van dezelve volken. Onder U zal niet gevonden worden,.... die met waarzeggerijen omgaat, een guichelaar,.... of toovenaar, of een bezweerder, die met bezweering omgaat, of die een waarzeggenden geest vraagt, of een duivelkunstenaar, of die de dooden vraagt”. (Dit alles is dus besloten in het woord „spiritisme.”) „Want al wie zulks doet, is den Heere een gruwel; en om dezer gruwelen wil verdriift hen de Heere, Uw God, voor Uw aangezicht, uit de bezitting.”

Dit zijn krachtige woorden, die ons duidelijk aantoonen, hoe God dergelijke dingen beschouwt. Vers 14 herhaalt hetzelfde nog eens, om 't nog meer indruk te doen maken. „Want deze volken, die gij zult erven hooren naar guichelaars en waarzeggers; maar U aangaande, de Heere, Uw God, heeft U zulks niet toegelaten. Eenen Profeet,.... zal U de Heere Uw God verwekken; naar Hem zult gij hooren.” Dit laatste is een profetie omtrent de komst van den Heer Jezus en tot Hem moeten wij ons wenden. Al wat de hedendaagsche spiritisten zeggen, omtrent een toekomstig leven vernomen te hebben door hun gemeenschap met geesten, is eigenlijk onzin. Maar onze gezegende Heer heeft den sluier, die het toekomstige leven bedekte, opzij geschoven. Zelfs Zijn vijanden moesten toegeven, dat Hij een volmaakt leven leidde en dat Hij de onomstootelijke waarheid verkondigde. We hebben dus geen andere, hoogst twijfelachtige getuigen noodig, daar we Zijn getuigenis hebben. Heeft Hij ons niet gezegd, dat in het huis Zijns Vaders vele woningen zijn? En dat dit aardsche leven te verlaten, zal betekenen bij Hem te zijn? „Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn”. Welk een heerlijk beeld van

OPEN BRIEF

VAN DE
KOLONEL.

AAN ONZE VRIENDEN
NED.-INDIË.

De plaat van onze circulaire beeldige voorstelling van den Ned.-Indië. Handen worden om hetscheidenheid. Naast de deernis vindt men de blanke Europees alle schakelingen van licht en beiderlei kunne. Die handen heeft die taal verstaan, zóó Officiëren heeft uitgezonden en met de bezieling van een Christus, zichzelf te geven.

Onze Tehuizen en Inrichtingen het afgelopen jaar mochten o verplegen, waar zij ziek waren hulp verleenen. De kleine in woordigt een kinderwereld van duren beroep op ons doet. De publiek hebben ons in het afge enkel geval van nood te moet inrichtingen hebben open kunnen

In Midden-Celebes wijkt op arbeid de duisternis en wree licht en de liefde van het Evangelie

Wij staan voor een nieuw beroep op Uw offervaardigheid rijkelijk zullen vloeien, dat uitbreiding kunnen geven. Om vragen — natuurlijk zonder een groote zaak der armen en lijde bij het zien der schare, „inner dringt hen één voor één.

God zegene U en Uw
Het Leger der

Gewijde grond. Adjudante Dora Booth P. „Kid-Street, Nottingham” waar haar Boodschap van

F

KOLONEL M. J. v. D. WERKEN

IN

aire geeft een treffende, zinnearbeid van het Leger des Heils in hulp uitgestrekt in droevige ver-swaardige hand des melaatschen, he en verder een groep nanden in n donker, ouderdom en jeugd, van preken hun eigen taal. Het Leger verstaan, dat het een schare van in deze koloniën om in de kracht heilige roeping in den naam van ot leniging dezer groote nooden. ingen zijn vol van hen, die wij in oheffen, waar zij gevallen waren; l, of op andere wijze de noodige de armen der zuster, vertegen- leed en onrecht, die ook een voort- rijwillige en gulle gaven van het loopen jaar in staat gesteld geen en afwijzen. De poorten van onze n staan het geheele jaar door. eerlijke wijze door onzen zendings- heid van het heidendom voor het lie. Ook op Java overwinthet licht. arbeidsjaar. Vandaar een nieuw Wij hopen zeer, dat de gaven zóó wij aan onzen arbeid hoog noodige e collectanten gaan nu uit. Zij ig persoonlijk voordeel — voor de den. De liefde van Christus, Die ijk met ontferming bewogen was'',

gave!
Heils dankt U!

Hanna v. d. Werken

er van het Leger des Heils in Ned.-Indië.

bedikt het evangelie op dezelfde plaats in grootvader, de Stichter, 78 jaar geleden de lossing verkondigde.

(Vervolg van pag: 1.)
als hij. Droefheid, een droefheid, intiem en persoonlijk, maakte zich meester van het hart der menscheid. Niet alleen de nieuwsbladen van betekenis over heel de beschaafde wereld brachten hun cijns van bewondering en achting den gevallen krijgsheld, niet alleen de grooten der aarde zonden hun betuigingen van sympathie uit alle deelen van den aardbol — maar, wat meer dan dit alles getuigenis gaf van den triomf van zijn leven, was de individueele droefheid van de armsten en minsten van alle landen. In den nacht, dat hij stierf, sliepen duizenden mannen zonder vrienden of thuis in de Toevluchten van het Leger, die hij had opgericht. In de Tehuizen baden duizenden vrouwen voor hem, die door zijn reine handen gered waren van wissen ondergang naar lichaam en ziel. In ieder werelddeel vertelde een heirleger van menschen elkander de droeve mare, dat hun vader, de vader, die hen opgezocht en verlost had van ondenkbaar leed, van deze wereld was gescheiden."

**

Een viertal kiekjes, die wij in dit nummer opgenomen hebben, illustreert het bovenstaande o. i. op bijzondere wijze. De oude Generaal, die onder zijn parapluie de hulpbehoevenden en noodlijdenden van alle landen, onverschillig van ras of kleur, belijdenis of geen belijdenis, zoo gaarne een toevlucht biedt. De Generaal als jongeling, bezield met dezelfde passie voor het heil der menschen. De Generaal alleen in een der beruchtste wijken van het Oosteinde van Londen, bezig zijn ziel uit te storten over zijn toehoorders — dronkaards en dobbelaars van beiderlei kunne. En nog eens vinden wij hem terug, nu in zijn kleindochter, die op dezelfde plek in de geboortestad van haar grootvader, waar hij zijn openucht-samenkomsten placht te houden, midden onder een schare van het ruwste volk staat te prediken, dezelfde boodschap, die hem bezieldde! Ja, want de roeping van William Booth is niet tot hemzelf beperkt gebleven. Zij vond een echo in zijn zoon, — zoolang zijn trouwe hulp achter de schermen — den tegenwoordigen Generaal, Bramwell Booth, en in de kinderen van

zijn zoon, die allen denzelfden weg gekozen hebben, evenals in de duizenden over alle landen verspreid, die met hetzelfde brandend verlangen vervuld waren en wier vreugde het is, zijn voetstappen te drukken. „Bramwell", zeide de stervende Leider tot den trouwen zoon, „ik wil gaarne, dat je me iets belooft. Ik zou willen, dat je me de belofte gaf, als mijn stem zwijgt en ik van U gegaan ben, ge Uw invloed door het Leger gebruiken zult, om meer te doen voor de menschen zonder „home" in deze wereld, de mannen, die geen thuis hebben. Denk er om! Ik denk niet alleen aan dit land, maar aan alle landen. De vrouwen zonder een tehuis! Ah, mijn jongen, wij weten niet, wat het is, geen „home" te hebben! De kinderen zonder een tehuis! O, de kinderen, Bramwell, zorg voor de dakloze kinderen, Be-loof het mij!" En toen de belofte gegeven was, zeide de oude held, met iets van zijn bekenden humor: „Denk er om, als je het niet doet, zal ik terugkomen en je achtervolgen met mijn geest". Toen drukten vader en zoon elkander de hand; de oude man legde plechtig zijn handen op het hoofd van den jongere, en zegende hem.

**

Dat is 12 jaar geleden. Generaal Bramwell Booth heeft woord gehouden. Niet alleen in zijn vaderland, maar in alle landen zet hij met kracht voort den gezegenden arbeid, door zijn vader begonnen. En bij hem sluiten zich aan al zijn Officiëren, één in geest en streven om het verlorene te zoeken en „thuis" te brengen. Ook in ons mooi Insulinde sluiten wij ons nauwer aan een, ieder jaar, in den arbeid tot verwezenlijking van dit groot-sche doel. Bij het vieren van „Stichters-dag" op 5 Juli a. s.: laat ieder Heilssoldatenhart zich opnieuw geven in een onvoorwaardelijke toewijding aan den schoonsten van allen arbeid hier op aarde: het behoud van onsterfelijke zielen.

A. B. G.

„Zalig zijn de barmhartigen; want hun zal barmhartigheid geschieden".

Mattheus 5:7.

(Vervolg van pag: 2)

dat Hemelsch Thuis wordt ons gegeven in Openbaring 21 en 22. Maar het is een feit, dat de spiritisten een beklagenswaardige onwetendheid omtrent den Bijbel toonen. Zij „dwalen, niet wetende de Schriften". Als ze Gods boek slechts eerbiedig, biddend wilden bestudeeren, dan zou door de hulp van den Heiligen Geest hun verstand worden verlicht. Dan zouden ze inzien, dat God ons omtrent het toekomstige leven reeds alles bekend heeft gemaakt, wat goed voor ons is te weten.

Wij weten, hoe God den afgodendienst verfoeit. Het was, omdat zij de goden der heidenen wilden dienen, dat de Israëlieten ten laatste uit hun land verbannen werden en in ballingschap weggevoerd. En met afgodendienst brengt God altijd de zonde van het spiritisme in verband. In Kronieken 10: 13 lezen we „Alzoo stierf Saul . . . omdat hij de waarzegster gevraagd had, haar zoekende, en den Heere niet gezocht had". Saul's laatste en ergste zonde was, dat hij raad vroeg aan een medium en zijn vreeselijke straf was: 't verlies van zijn troon en van zijn leven. De slechtste koning, die ooit op den troon zat in Juda, was wel Manasse en in 2 Koningen 21: 5-7 lezen wij de lijst van vreeselijke zonden, die hij bedreef. Hij bouwde altaren in het huis des Heeren, voor al het heir des hemels. Hij deed zijn zoon door het vuur gaan en stelde een gesneden beeld in het bosch, en bij dit alles bemoeide hij zich ook met geesten. „Hij deed zeer veel kwaads in de oogen des Heeren, om Hem tot toorn te verwekken". In 1 Timotheus 4: 1 wordt ons gezegd, dat in de laatste dagen „sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten en leeringen der duivelen, door geveinsdheid der leugensprekers." Dat deze duivelsche geesten bedriegelijk zijn, wordt zelfs toegegeven door de tegenwoordige leiders van het spiritisme.

Een van hun voornaamste leeraren geeft dit toe, waar hij zegt: „Verwarrend is het feit, dat hetzelfde medium op den eenen dag een boodschap kan overbrengen, die absoluut waar blijkt te zijn, en den volgenden dag, ja soms zelfs in dezelfde zitting, een andere boodschap overbrengt, die een zorgvuldig uitgesponnen verzinsel bevat." Een andere getuige zegt, dat in een séance een mededeeling zoogenaamd kwam van een overleden persoon uit Sheffield. Zijn naam, adres, werkgever, geboorte-datum en datum van overlijden werden allen door een geest door middel van het medium genoemd — maar later bleek, dat er in Sheffield geen persoon van dien naam enz. gewoond had en dat ook het adres niet bestond. In 1 Timotheus 4: 1 lezen we (volgens de Engelsche Bijbelvertaling) van „liegende en verleidende geesten," en dat zijn zij inderdaad.

Nog twee ernstige waarschuwingen uit de Schriften spreken ons van het verderf, dat dengenen, die zich ophouden met dergelijke dingen, wacht.

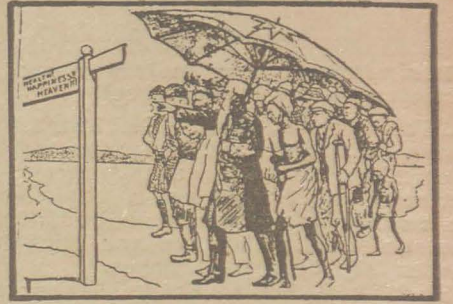
Leviticus 20: 6: „Wanneer er een ziel is, die zich tot de waarzeggers en tot de duivelskunstenaars zal gekeerd hebben, . . . zoo zal Ik Mijn aangezicht tegen die ziel zetten, en zal ze uit het midden haars volk uitroeien."

Openbaring 21: 8: Toovenaars (zij die zich voortdurend met duivelsche geesten ophouden) . . . is hun deel in den pool, die daar brandt van vuur en sulfer, hetwelk is de tweede dood."

In mijn volgende brief zal ik je iets vertellen van de vruchten of gevolgen van dit vreeselijke kwaad in het leven dergenen, die er zich aan overgeven.

God zegene je en beware je er voor, lieve kind, er ooit mee in aanraking te komen.

Je toegenegen,
NURANI.

De parapluie van den Stichter, welke nooit gesloten wordt.

NOOTJES VAN DEN CHEF-SECRETARIS

Hoofdkwartier 18 Juni '24

De nagedachtenis van onzen Stichter.

In dit nummer wordt melding gemaakt van de stichting van het Leger des Heils op 5 Juli 1865. Deze datum zal herdacht worden als „Stichters-dag" en de naam van William Booth en de stichting van onze Organisatie zullen in blijde herinnering vereenigd worden door de bewoners van het „East End" in Londen.

Wij danken God voor onzen Stichter en de geboorte van het Leger des Heils, alsook voor den wonderbaren vooruitgang, gemaakt gedurende de 59 jaar, die sedert verliepen. Schrijver dezer waardeert ten zeerste het bezit van een foto van onzen Stichter, hem geschonken in verband met des Generaals eersten motortoeer in 1904 en voorzien van het volgende onderschrift:

„Te volharden in het strijden beteekent: verzekerd te zijn van de overwinning; Den strijd op te geven beteekent: toe te stemmen in de nederlaag."

Een herinnering van nog vroegeren datum dateert uit 1889, toen ik als dienstdoend Kadet bezig was in de Exeter-Hall in Londen. De Generaal riep mij binnen in zijn kamer om het vuur te verzorgen en terwijl ik hiermede aan den gang was, sprak hij tot me als een vader, informeerde op vriendelijke wijze naar enkele dingen en gaf mij wijzen raad. De herinnering aan deze oogenblikken is mij steeds dierbaar gebleven.

De Territoriale Kommandante op reis.

Enkele belangrijke samenkomsten werden kortgeleden door onze Kolonel geleid te Soekaboemi en wel in de Protestantsche Kerk. Een aandachtige schare was opgekomen naar deze bijeenkomsten en vele uitingen van ontvangen zegen waren de heerlijke uitkomsten van dit bezoek.

Op Hemelvaartsdag leidde de Kolonel een samenkomst in het Europeesche korpsste Bandoeng. De Hoofdkwartier-Officiëren alsook de H. K.-Zangbrigade namen een werkzaam aandeel in deze bijeenkomst. De boventoon, die heerschte, was vervat in het openingswoord van de Leidster: „Laat ons God prijzen en Hem eere brengen!" Het was een gezegend samenzijn waaraan iedereen met hart en ziel deelnam!

De Bandoengsche Officiëren en zij, die hier met rust vertoefden, mochten ook nog genieten van een rustige, besloten Officiërs-samenkomst in de bovenzaal van het Hoofdkwartier. Het was inderdaad een tijd van verkwikking en het woord, door de Terr. Kommandante gebracht, was ons allen tot groote hulp en bemoediging.

Een 5-daagsch bezoek aan Cheribon, — Tegal en Plered daarbij inbegrepen. — is beschreven op pag. 4. en dit rapport zal zeker met veel belangstelling gelezen worden.

Lt.-Kolonel Gugelmann.

Tot ons leedwezen was de Kolonel niet in staat de Terr. Kommandante op haar laatste reizen te vergezellen, tengevolge van ziekte. Met evenveel toewijding en energie echter bestuurt zij de redactie van de Strijdkreet en wijdt zich aan de veelzijdige verantwoordelijkheid van het Vrouwelijk Maatschappelijk Werk. Zeer hopen wij, dat spoedig beslist herstel zal intreden.

Pinkster-Zondag in Bandoeng.

Mevrouw Beaumont en schrijver dezer nootjes hadden het voorrecht, dien dag de samenkomsten te leiden. Wij verheugden ons in het groote feit, dat herdacht werd en achtten het een voorrecht Zijn getuigen te mogen zijn „toe aan de uitersten der aarde". Voor verdere bijzonderheden verwijs ik gaarne naar het rapport op pag. 4.

Het laatste „home" van den Stichter nabij Londen.

